

Sygn. akt XXIII Gz 244/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Skalska (spr.)

Sędziowie: SO Paweł Kieta

SR (del.) Patrycja Czyżewska

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko Towarzystwu (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 4 grudnia 2015 r., sygn. akt XVI GC 2018/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Paweł Kieta SSO Monika Skalska SSR (del.) Patrycja Czyżewska

Sygn. akt XXIII Gz 244/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie odrzucił apelację powoda od wyroku tegoż Sądu z dnia 31 sierpnia 2015 r. W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż pełnomocnik powoda nie wypełnił zobowiązania Sądu z dnia 20 października 2015 r., tj. nie wykazał, iż aplikant radcowski M. Ł. była uprawniona do zastępowania pełnomocnika powoda r.pr. S. W. w niniejszym postępowaniu, w tym do sporządzenia i podpisania wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem, gdyż samo oświadczenie o upoważnieniu zawarte w piśmie z dnia 4 listopada 2015 r. nie jest wystarczające i nie wykazuje wprost, iż upoważnienie to w rzeczywistości istniało. Z tego względu Sąd Rejonowy uznał, iż powód nie zgłosił skutecznie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem, dlatego też termin do wniesienia apelacji przez powoda należało liczyć na podstawie art. 369 § 2 k.p.c. w zw. z art. 328 § 1 k.p.c. W konsekwencji powyższego, termin do wniesienia apelacji od ww. wyroku upływał w dniu 21 września 2015 r., a zatem apelacja z dnia 6 października 2015 r. została wniesiona po terminie, co obligowało Sąd Rejonowy do jej odrzucenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Rejonowego wniósł powód, zaskarżając przedmiotowe rozstrzygnięcie w całości, zarzucając Sądowi I instancji naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 97 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie w stanie faktycznym sprawy, iż pełnomocnik powoda potwierdził dokonaną przez aplikanta radcowskiego M. Ł. czynność procesową w postaci złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku wydanego w niniejszej sprawie i jego doręczenie wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi powoda; art. 370 k.p.c. przez jego zastosowanie i w konsekwencji odrzucenie apelacji powoda jako spóźnionej, w sytuacji gdy pełnomocnik powoda w określonym przez Sąd terminie uzupełnił braki formalne apelacji, albowiem złożył oświadczenie z którego wynika, iż aplikant radcowski M. Ł. na dzień 1 września 2015 r. była upoważniona do działania w niniejszym postępowaniu z upoważnienia pełnomocnika powoda r. pr. S. W. i jednocześnie pełnomocnik powoda potwierdził dokonaną przez aplikanta radcowskiego M. Ł. czynność procesową w postaci złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku wydanego w niniejszej sprawie i jego doręczenie wraz z uzasadnieniem pełnomocnika powoda, a zatem apelacja od ww. wyroku została wniesiona z zachowaniem ustawowego terminu.

Podnosząc powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przyjęcie do rozpoznania apelacji powoda od ww. wyroku oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na powyższe zażalenie powoda, pozwany wniósł o oddalenie zażalenia powoda i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je za własne, natomiast, zarzuty oraz twierdzenia skarżącego podniesione w uzasadnieniu zażalenia nie mogą stanowić podstawy do wykazania nieprawidłowości wydanego w niniejszej sprawie orzeczenia Sądu Rejonowego.

W ocenie Sądu Okręgowego rację miał Sąd Rejonowy odrzucając apelację powoda, gdyż pełnomocnik strony powodowej nie wykonał prawidłowo zarządzenia z dnia 20 października 2015 r., tj. nie wykazał, iż aplikant radcowski M. Ł. była uprawniona do zastępowania pełnomocnika powoda r. pr. S. W. w niniejszym postępowaniu, w szczególności do sporządzenia i podpisania wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem. Zwrócić bowiem należy uwagę, iż pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 4 listopada 2015 r. zawarła jedynie oświadczenie o upoważnieniu, nie wykazując przy tym, iż upoważnienie to rzeczywiście istniało. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek upoważnienia dla aplikanta radcowskiej M. Ł. udzielonego przez pełnomocnika powoda r.pr. S. W., a zatem nie sposób przyjąć, iż ww. pełnomocnik powoda kiedykolwiek udzieliła upoważnienia aplikantowi radcowskiemu M. Ł.. Ponadto wbrew twierdzeniom skarżącego, pełnomocnik powoda nie mógł potwierdzić dokonanej przez aplikanta radcowską M. Ł. czynności procesowej w postaci złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku i o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi powoda, albowiem w dacie sporządzania przedmiotowego wniosku aplikant radcowska M. Ł. nie mogła być pełnomocnikiem strony powodowej. Nie ulega zaś wątpliwości, iż potwierdzenie czynności przez mocodawcę możliwe jest jedynie w sytuacji, kiedy dana osoba w chwili podejmowania czynności procesowej mogła być pełnomocnikiem, jednak z różnych przyczyn legitymowała się nieprawidłowym pełnomocnictwem lub nie posiadała pełnomocnictwa. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 7 lutego 2006 r., sygn. akt III AUa 912/05, gdzie wskazano, iż brak należytego umocowania pełnomocnika poprzez udzielanie pełnomocnictwa osobie nie mającej wymaganych przez przepisy kodeksu postępowania cywilnego kwalifikacji prawnych do bycia pełnomocnikiem strony, nie może być usunięta w drodze zatwierdzenia przez stronę czynności procesowych, dokonanych przez tą osobę jako pełnomocnika. Jak zaś już wyżej wskazano, aplikant radcowska M. Ł. w dacie składania pisma z dnia 1 września 2015 r. nie legitymowała się upoważnieniem udzielonym przez r.pr. S. W., a

zatem słusznie uznał Sąd Rejonowy, iż powód nie zgłosił skutecznie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podnoszonych przez skarżącego w zażaleniu należy stwierdzić, iż nie zasługują one na uwzględnienie albowiem stanowią one jedynie polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego i są wyrazem subiektywnego przekonania skarżącego o zasadności jego twierdzeń. Wbrew twierdzeniom powoda, wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku nie może być uznany przez Sąd jako czynność nagląca w rozumieniu art. 97 § 1 k.p.c., a zatem niezależnie od powyższych rozważań, niemożliwe było zatwierdzenie ww. czynności procesowej. Zwrócić bowiem należy uwagę, iż przepisy postępowania cywilnego wprost określają termin do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, a zatem pełnomocnik powoda mógł zarówno samodzielnie wnieść ww. wniosek, jak również udzielić upoważnienia aplikantowi, czego jednakże nie uczynił. Wobec powyższego uchybienia należy uznać, iż strona powodowa ponosi wszelkie negatywne konsekwencje związane ze swoim udziałem w sprawie. Na marginesie wskazać nadto należy, że niezasadne są zarzuty odnoszące się do sporządzenia przez Sąd Rejonowy uzasadnienia wyroku w niniejszej sprawie. Zauważyć bowiem należy, iż wniosek o uzasadnienie wyroku prawidłowo i skutecznie wniesiony został przez pełnomocnika strony pozwanej, co obligowało Sąd Rejonowy do sporządzenia uzasadnienia wydanego wyroku.

Konkludując należy stwierdzić, iż rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w pełni odpowiada prawu, gdyż apelacja strony powodowej z 6 października 2015 r. została wniesiona po terminie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c., ustalając ich wysokość w oparciu o § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSO Paweł Kieta SSO Monika Skalska SSR (del.) Patrycja Czyżewska